

РЕШЕНИЕ

№ 7841

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8489** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК, вр. с чл.107 от ДОПК, вр. с чл.4, ал.1-5 и чл.9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на Б. Б. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 244-ДСЦ22-ГР94-188(11)/12.05.2022 г., издаден от орган по приходите Д. Й., на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи – С. - Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД22-РД-28-268/28.07.2022 г. на Директора на дирекция „Общински приходи“, Столична община.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като необоснован и постановен при липса на достатъчно доказателства, в противоречие с материалния закон. Твърди, че административният орган не му е изпратил съобщение за дължимия данък преди постановяването на АУЗД. Моли съда за отмяна на оспорения акт. В съдебно заседание се явява лично и изцяло поддържа жалбата на посочените основания.

Ответникът – Директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна и недоказана като бъде потвърден обжалвания акт. Представя писмени бележки. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано в изпълнение на Решение с изх. № СФД22-РД28-138/12.04.2022 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО, с което е отменен предходен Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 47-2022-1/04.02.2022 г., с което на жалбоподателя са определени задължения за довносяне към местния бюджет в общ размер на 329,80 лв. в т.ч., за Данък недвижими имоти (ДНИ) – главница в размер на 177,96 лева и за лихви ДНИ – 34,84 лева, за Такса за битови отпадъци (ТБО) – главница в размер на 151,84 лева и за лихви ТБО – 30,22 лева за периода 2018 г. – 2021 г.

Административният орган е мотивирал отмяната на Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 47-2022-1/04.02.2022 г. с липсата на фактически и правни основания за издаването на акта, които да са посочени в съдържанието, както и това, че не е посочено как и на каква база са изчислени дължимите суми.

Административното производство, по което е постановен обжалвания по съдебен ред, в настоящото съдебно производство акт, е образувано въз основа на Наредване, рег. № ДСЦ22-ГР94-188-[4]/14.04.2022 г.

Представени и приети са по административната преписка доказателства относно компетентността на издателя на оспорения акт: трудов договор от 05.11.2020 г.; допълнително споразумение от 01.02.2022 г. и длъжностна характеристика / л. 65-70 от делото/.

Установено е, че съгласно Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с № [ЕГН] от 13.01.2022 г. за недвижим имот с партиден № 7224Н30420, представляващ сграда-жилище с година на построяване 1965 г., с РЗП общо 53.10 кв. м., находящ се в [населено място], р-н „С.-Т.“, ул. Орехова гора“ № 40, вх. А, ет. 4, ап. 14 лицето Б. Б. В. е собственик на S ид.ч. от недвижимия имот.

Въз основа на тези доказателства, както и приобщени документи, удостоверяващи собствеността на имота, е издаден оспорения Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 244-ДСЦ22-ГР94-188(11)/12.05.2022 г., издаден от орган по приходите Д. Й., на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи – С. - Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

Срещу така издадения АУЗД е подадена жалба до директора на Дирекция „Общински приходи“ – СО с рег. № ДСЦ22-ГР94-188(12)/27.05.2022 г., въз основа на което е издадено Решение № СФД22-РД-28-268/28.07.2022 г., постановено от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община. Административният орган е потвърдил Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 244-ДСЦ22-ГР94-188(11)/12.05.2022 г. с мотиви, че при извършената проверка е намерил същият за издаден от оправомощени органи по приходи по смисъла на чл.4, ал.1-5 от ЗМДТ. Спазена е предписаната от закона писмена форма, като ревизиращия орган по приходите издал АУЗД е изяснил фактическата обстановка по казуса и е изложили мотивирано своите изводи. В хода на производството не са налице допуснати съществени процесуални нарушения на правилата на ДОПК – такива,

които да са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако бяха допуснати, биха довели до произнасяне на акт с друго съдържание.

Решението е редовно връчено на жалбоподателя и в законоустановения преклузивен срок по ДОПК, същото е обжалвано по съдебен ред с депозираната жалба вх. № 32870/14.09.2022 г., по описа на АССГ, с приложена жалба, представена пред административния орган на 18.08.2022 г.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата по административната преписка, като от страните не са ангажирани допълнително други доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта и спазването на административнопроизводствените правила за издаването му:

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчните задължения – на публични изпълнители./ чл.4, ал.3 от ЗМДТ/. Служителите се определят със заповед на кмета на общината / чл.4, ал.4 от ЗМДТ/. Съгласно чл.4, ал.5 от ЗМДТ кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл.152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община на териториален директор на НАП. При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК съдът констатира, че оспореният Акт за установяване на задължения, по чл.107, ал.3 от ДОПК № 47-2022 - 1 / 04.02.2022 г., издаден от инспектор в отдел ОП „С. - Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, е издаден от компетентен орган от общинската администрация по смисъла на чл.4, ал.3 и ал.4 от ЗМДТ, във връзка с чл.1 от ЗМДТ. Доказателства, в т.ч. Заповед, трудов договор, допълнително споразумения, длъжностна характеристика, са приложени от приложената и приета по делото административна преписка за лицето, издало акта Д. М. Й. на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи – С. - Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община в качеството си на административен орган по приходите по смисъла на ДОПК от състава на столичната приходна общинска администрация, оправомощен със Заповед № № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община. АУЗД е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му. Проведено е производство по реда на чл.107, ал.3 от ДОПК, което е завършило с издаването на предвидения акт. При извършването на проверката не са допуснати нарушения на процесуалните разпоредби, визирани в ДОПК. Предвид гореизложеното съдът счита, че обжалвания АУЗД № 244-ДСЦ22-ГР94-188(11)/12.05.2022 г., издаден от инспектор в отдел ОП „С. - Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Според чл. 107, ал.3 от ДОПК акт може да се издаде по искане на лицето или органът

по приходите следва служебно да издаде акт за установяване на задълженията по декларация, при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103 ДОПК, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Не е спорно, че не са заплатени начислените публични задължения по ЗМДТ по партидата на имота, преди издаването на АУЗД, както и не са представени в хода на административното производство доказателства, да е извършено плащане.

В случая не са допуснати нарушения във формата на акта, доколкото последният е издаден в писмена форма и от формална страна съдържа всички предвидени реквизити. Посочени са както фактически, така и правни основания за издаването му. АУЗД ясно е мотивиран с посочване на установените от органа факти, че задълженията на адресата за такса битови отпадъци и данък върху недвижими имоти, в конкретен размер, са дължими по изброени периоди, не са внесени. Така изложеното съдържание на акта не затруднява възможността на адресата му да разбере основанието, на което е издаден същия и да реализира правото си на защита срещу него.

В Решение № СФД22-РД-28-268/28.07.2022 г. на директор на Дирекция Общински приходи, Столична община по жалба срещу Акт за установяване на задължение № 244-ДСЦ22-ГР94-188(11)/12.05.2022 г., Директорът на дирекция ОП към Столична община, в качеството му на решаващ орган, също подробно е аргументирал фактическите основания за издаването на АУЗД. Посочил е, че същият е издаден, поради това, че задълженията не са платени в законоустановените срокове, индивидуализирал е имота, за който се отнасят задълженията, начина на изчисляване на съответните задължения, и е отговорил на възраженията срещу акта, включително и по отношение на твърдението на задълженото лице, че няма задължения за заплащане понеже не е получило съобщение за дължими данъци.

Въз основа на тези факти, съдът приема, че в случая са налице предпоставките за служебно издаване на акт по чл. 107, ал.3 от ДОПК и не се констатира нарушения на административно производствените правила, водещи до неговата незаконосъобразност на това основание.

По материалната законосъобразност на акта:

Спорът по делото по същество, се свежда до това, налице ли са обстоятелствата по чл.11, ал.1 от ЗМДТ и има ли задължението административният орган да уведоми задълженото лице за дължимите данъци. Следва да се отбележи, че не се оспорват начина и приложението на законовите и подзаконовите нормативни актове и решения, въз основа на които са определени конкретни размери за 2018, 2019, 2020 и 2021 г., инкорпорирани в табличен вид в съдържанието на оспорения акт, размерите на данък недвижими имоти и ТБО, поради което и съдът намира, че са правилно определени, по вид и размер, а основателността им е обусловена от правилността на определянето на периода, за който се дължат.

Съгласно чл. 11, ал.1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Според ал. 3 на нормата, при учредено вещно право на ползване, данъчно задължен е ползвателят, а съгласно чл. 13 от ЗМДТ, данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. Данъкът се дължи от момента на придобиване на собствеността. В конкретния случай, по делото не е спорно, а се установява и от приложените съдебни решения, че жалбоподателят е

водил дела за делба на процесния имот. Видно от решение № 164/14.12.2017 г., постановено по гражданско дело № 631/2017 г. Върховен касационен съд, Трето гражданско отделение е отменил по реда на чл. 304 от ГПК на основание чл. 303, ал. 1 т. 5, пр. 1 от ГПК Решение от 06.08.2013 г., постановено по гражданско дело № 26792/2010 г. на Софийски районен съд, 65 състав, с което е извършена делба.

Безспорно от доказателствения материал по делото се установява, че жалбоподателят в настоящето производство се явява данъчно задължено лице, съобразно притежавания от него в недвижим имот и като такова той следва да заплати задълженията за ДНИ и за ТБО.

Доколкото, съгласно чл.9б, във вр. с чл.4, ал.1 от ЗМДТ, установяването на местните данъци и такси се извършва по реда на ДОПК, то приложим към случая е чл.107, ал.1 от ДОПК, регламентиращ, че когато органът по приходите установява размера на дължимо задължение въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон. Приложение намира и чл.107, ал.3, предвиждащ, че органът по приходите може да издаде акт за установяване на задължението и служебно, когато задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Именно на тази хипотеза се е позовал административният орган, за да издаде служебно АУЗД № 244-ДСЦ22-ГР94-188(11)/12.05.2022 г., с който се установява размера на задължението на Б. Б. В.. Възражението в жалбата за наличието на задължение на административния орган да уведоми задълженото лице за дължими данъци, съдът намира за неоснователно, доколкото производството не е обвързано с изпращаните от районните отдели на СО на съобщения за дължими данъци и такси. От страна на жалбоподателя не се представиха доказателства задълженията да са били заплатени изцяло към датата на издаване на оспорения административен акт, както и за друго, различно от установеното от ответника местоположение на имота.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че не се констатира противоречия с материалния закон, при издаването и установяването с Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 244-ДСЦ22-ГР94-188(11)/12.05.2022 г., издаден от орган по приходите Д. Й., на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи – С. - Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община. Същият е обоснован и мотивиран, с изложени подробни правни и фактически основания за установяването на публични общински задължения на Б. Б. В., за местен данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци, ведно със законните лихви за забава, за недвижим имот с партиден № 7224Н30420, представляващ сграда-жилище с година на построяване 1965 г., с РЗП общо 53.10 кв. м., находящ се в [населено място], р-н „С.-Т.“, ул. Орехова гора“ № 40, вх. А, ет. 4, ап. 14, на който лицето е собственик на S ид.ч., за периода 2018-2021г. в общ размер на 403,76 лв., като определените с акта суми са за Данък недвижими имоти (ДНИ) – 177,96 лв. и за лихви ДНИ – 39,64 лв., и за Такса битови отпадъци (ТБО) – 151,84 лв. и за лихви ТБО – 34,32 лв., за периода 2018 г. – 2021 г., поради което същият е законосъобразен и като такъв следва да се остави в сила, а подадената жалба да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото основателно се явява искането на ответника за присъждане на разноски по производството, които съдът определя в размер на 150.00 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в

производството, съгласно чл.24 от НЗПП, във вр. чл. 37 от ЗПП.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 63 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. Б. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) 244-ДСЦ22-ГР94-188(11)/12.05.2022 г., издаден от орган по приходите Д. Й., на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи – С. - Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД22-РД-28-268/28.07.2022 г. на Директора на дирекция „Общински приходи“, Столична община.

ОСЪЖДА Б. Б. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична община сумата от 150.00 лв. /сто и петдесет лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: